

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 13 MAJA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg dnia 2go Maja v. s.

Fabryka Sukienna w Gubernii Woronezkiej staraniem swojego właściciela Tytularnego Konsyliarza *Tulinowa* została doprowadzona we wszystkich częściach swoich do takiego porządku, że może się liczyć w rzędzie najlepszych tego rodzaju. Między innymi zakładami godne są szczególnej uwagi rozmaite maszyny służące do ulgi w pracy i zmniejszenia liczby rąk rzemieśniczych. Właściciel wydał na to znaczne summy. W roku 1813 przez gorliwość swoją, oprócz ilości, do której się obowiązał, dostawił jeszcze 10,000 arszyn sukna żołnierskiego. W początku teraźniejszego roku ofiarował także dostawić 10,000 sukna, nad ilość mającego się dostawić z obowiązku. Oprócz tego zaprowadził na swojej fabryce wyrobek sukien ciękich na wzór Hollenderskich, których próbę przedstawił. Za taką gorliwość, tak co do udoskonalenia wyrobku sukien w powszechności, iako też dostarczenia sukna do Skarbu, JEJÓCESARSKA MOSC Naymilościwiey raczył rozkazać oświadczyć temuż właścicielowi Naywyższe swoje ukontentowanie. (z *Pocz. Półn.*)

Po między wielą dowodami wspaniałości i szczodroty, z jaką naród Rossyjski stara się zabezpieczyć los wojowników ranionych na polu chwały, jest rachunek, który *Gazeta Inwalida Rossyjskiego* pod d. 1 Maja r. t. umieściła. Z tego rachunku okazuje się, że w przeciągu pułtora miesiąca, to jest od 13go Marca do 1go Maja, przysyłane ofiary do kassy Inwalidów tak były znaczne, iż kapitał Inwalidów złożony na Cesarzkim Lombardzie, który dnia 13go Marca r. t. wynosił 140,500 rubli, do dnia 1go Maja tegoż roku urosł do 275,500 rubli, oprócz wydawanych wspomnień potrzebnym na raz ieden, oplaty Inwalidów, i innych wydatków.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

FRANCYA.

List Komissarza Rządowego przy Departamencie Woyny do Jenerałów dowodzących dywizjami wojennymi.

Paryż 27go Kwietnia 1814.

„M. Jenerale! Król przybył do Francyi. J. K. Mość 25go t. m. wylądował w *Calais*, i stamtąd udał się w podróż do *Paryża*. Tę radością nowinę ogłosisz WP. dziennym rozkazem, i wystrzałami artylleryi we wszystkich twierdzach pod jego rozkazami będących. — Proszę przyjąć &c.

Podpisano. *Jen. Hrabia Dupont.*

Gazety Francuskie zawierają list z *Calais* 24go Kwietnia pisany, który zawiera opis przybycia do portu Ludwika XVIII. w towarzystwie Xiężny *Angouleme*, Xięcia *de Condé* i Xięcia *de Bourbon*, radości i okrzyków ludu, uroczystego odśpiewania hymnu dziękczynienia w Kościele Katedralnym, i ten piękny wyraz Króla, który rozkazując oddalić się straży, rzekł: „Pozwólcie, niech się każdy Francuz do mnie przybliży — to wszystko, są dzieci moje, — Też gazety opisują przygotowania, i jakie się czynią w *Paryżu* na przyjęcie Króla.

Akta Rządowe

I. Ustanowiona została Komissya z Jenerałów złożona, która ma rozważać, i otwierać swoje zdanie względem projektów przysyłanych iéy przez Mi-

nistra Woyny — Komissyą tę składają — Co do Infanteryi: Jenerałowie *Compans*, *Curial* i *Préval*; do Kawaleryi: *Jen. Latour-Maubourg*; do Artylleryi: *Jen. Evain*; co do Gwardyi: *Jen. Nansouty*; do Inżyn. *Jen. Lery*; co do Administracyi woyskowej *Jen. Feliz*.

II. Wyrokiem dnia 23go Kwietnia Jenerał *Carnot* Inspector Jeneralny Inżynierów odzyskał na powrót swoje dawne miejsce: tymże wyrokiem mianowani Prefekci do niektórych Departamentów, i przywołani na powrót ci, którzy od przeszłego Rządu oddalenia się rozkaz odebrali.

III. Wyrokiem dnia 25go Kwietnia Rząd postanowił, iż dla uwiecznienia pamiątki tego szlachetnego męstwa, z iakiem zachodnie Prowincye Francyi tak długo opierały się wywróceniu Tronu i Ołtarza, miasto które nosiło nazwisko *Napoleon*, mianować się odtąd będzie *Bourbon-Vendée*.

IV. Wyrokiem tegoż dnia mianowani Komissarze mający się zatrudnić sprowadzeniem jeńców wojennych Francuskich dotąd znajdujących się w Anglii.

V. Dla zaspokoienia teraźniejszych wydatków Stanu, ponieważ w tej chwili trwające istotnie podatki zmienione być nie mogą, przeto dwie trzecie tychże podatków, co miesiąc w ósmey części od 1go Lutego do 1go Pazdziernika wypłacone być mają. Gdyby się zaś ich ilość okazała wyższą nad nowy Etat finansów, tedy przewyższka w podatkach 1815go wnoszącym potrącona będzie.

Akta Przystąpienia

1.) Jenerał dywizyi *Merle* imieniem swoim i całej załogi twierdzy *Mastrychtu*. — 2.) Przez rozkaz dzienny dnia 19go Kwietnia w głównej kwatrze *Estelnaudary* wydany, Marszałek *Soult* Xiążę Dalmacyi swoim i całego swego korpusu imieniem. 3.) Przez list do Prezydenta Rządu Tymczasowego dnia 16go Kwietnia z *Toulonu* datowany, Marszałek *Massena* Xiążę *Rivoli*, przystępuje do wyroków Rządu nowego, i podległości swojej daie zapewnienie: toż samo uczynił Marszałek *Brune*, który długo nieczynnie przebywał w *Brives*: Dowódca floty *Tulońskiej* *Gantheaume*, Kontr Admirał *Bouvet* dowódca floty *Brestenskiej*; i wielu innych, z których znamienszych tylko kładziemy.

Dnia 18go Kwietnia Marszałek *Soult*, po widzeniu się z *L. Wellingtonem*, zawarł z nim rozejm. Kilka dniami piérwéy Jenerał *Decaen* dowodzący oddziałem woyska nad *Garonną* umówił się także o zawieszenie broni z Jenerałem Angielskim Lordem *Dalhousie*. — Dnia 20go Jenerał *Marulaz*, dowódca twierdzy *Besançon* zawarł rozejm z *X. Lichtensteinem* dowódcą woysk Austriackich.

Miasta *Soissons*, *Langres*, *Reims*, Departament *Jura*, przysłały Deputacye do *Paryża*, które łaskawą od *J. K. W.* Hrabiego *Artezji* otrzymały odpowiedź. — Miasta *Alencçon*, *Niort*, *Orleans*, *Cahorn*, i wiele innych z największą uroczystością święciły powrót pokoiu i Burbonów. — Liczą już pięćsiaciu obcych Senatorów, którzy się do Dymissyi podali.

Gazeta Francuska *Journal des Debats*, zawiera artykuł, w którym *P. Caulincourt* uniewinnia się przed światem z zarzutu płamiącego jego honor, względem

którego, od lat roci, z powodu swojego położenia, milczyć musiał. Jest to uwięzienie Xięcia d' Enghien, do którego, według powszechnego mniemania, P. Caulincourt miał być użyty za narzędzie. Błąd ten powstał z przyczyny wysłania w jednym czasie Jenerała Ordener, i P. Caulincoura, naówczas Adjutanta i Konsula z Paryża do Strazburga. Przywiedziony rozkaz ówczasowego Ministra wojny okazuje, że Panu Caulincourt nie było poleconem aresztowanie Xięcia d' Enghien, lecz przyspieszenie wyprawy płaskich statków, i powzięcie bliższej wiadomości o osobach podejrzanym Bonapartemu na prawym brzegu Renu. Był to Jenerał Ordener, towarzyszył Bonapartego we wszystkich jego Włoskich kampaniach, który w Ettenheim wziął Xięcia d' Enghien i do Strazburga przyprowadził. — Rozkaz przystawienia tego Xięcia do Paryża był przez telegraf wydany; wykonała go natychmiast Zandarmerya, a gdy Jenerał Ordener i Caulincourt do Stolicy powrócili, już zbrodnia dopełnioną została. — Sam Jenerał Ordener nie był bynajmniej współnikiem tajemnicy, ani sobie mógł wystawić, aby aresztowanie tego Xięcia, w tak okrutnym i deprecym wszystkie prawa narodów zamysle, czynione było. Smutek, który stąd poczuł ten wojownik, skrócił dni jego: zdrowie jego coraz słabiało, i wkrótce potem w Compiègne umarł.

Gazeta Berlińska umieszcza udzieloną sobie urzędowie następną wiadomość z Paryża pod dniem 30tym Kwietnia: „Ludwik XVIII. przybył do Compiègne, gdzie przez kilka dni zabawi, nim swój wjazd do Stolicy uczyni. — Przed kilką dniami wyjechali stąd Kommissarze dla poddania wojskom Sprzymierzonym twierdz, stosownie do warunków konwencji dnia 23go Kwietnia zawartej. — Taż gazeta tak dalece opisuje podróż Króla Francuskiego po wyjeździe jego z Calais: „Dnia 26go przybył Król do Bulogne od wszystkich Władz cywilnych, wojskowych i duchownych, tudzież od całej ludności przed bramami radośnie powitany. Tu także przyjął J. K. Mość Marszałek Mancey, Naczelnik Zandarmeryi, który z Paryża na przeciwko Królowi wyjechał, i którego Król, witając, uściśkał. Lud wyprzągnął konie z Królewskiego powozu, i zaciągnął Go aż przed Kościół Katedralny, gdzie Te Deum śpiewane było. Dnia 27go Ludwik przedłużał swoją podróż do Abeville, gdzie odprowadził nocleg. Na drodze i we wszystkich miasteczkach powtórzoną był widok przywiązania Ludu, który wyprzągnął konie z pojazdu Królewskiego, i ciągnął Go własnymi ramiony. W Abeville Król nie tylko kazał puścić do swego pokoju młode Panienki, które Mu przyniosły Kwiaty, ale nawet ich Matki i tych wszystkich, co Go widzieć chcieli. Dnia 28go J. K. Mość przybył do Amiens, skąd udał się do Compiègne. Tu już oczekiwały na Króla Deputacje od różnych Władz Paryskich, i po między innemi Deputacja Ciała Prawodawczego. — Xiążę Regent w przejeździe z Dover do Calais towarzyszył Królowi aż do połowy drogi, skąd wsiadłszy na przygotowany statek, powrócił do Anglii. — Gdy Król w Calais wysiadając z okrętu pierwszy krok na ziemię uczynił, stanął w głębokim milczeniu, zdiął kapełusz, a położywszy rękę na sercu, pełne łez oczy ku Niebu podniósł; pozdrowiał potem lud, który się zewsząd cisnął, a tym czasem grzmiały działa i powietrze przebiegały tysiączne okrzyki. Xiążę Clarencyi nie wysiadł na ląd w Calais, ale pożegnawszy się z Królem na okręcie, z całą flotą powrócił do Anglii. — Na miejscu gdzie Król pierwszy krok na ziemię uczynił, ma być położony wielki kruszcowy kwadrat, na którym wyryta będzie tego stopa, a nad którym wznosić się ma pomnik dla uwiecznienia tego wypadku.

Gazeta Frankfortska pod dniem 4tym Maja, zawiera wiadomość, że Armia Rosyjska w powrocie swoim z Francji do Odry formować będzie pięć oddzielnych korpusów, które się pięcią osobnymi drogami przez Państwo Niemieckie udadzą. Trzy z tych korpusów wynoszą, każdy po 40,000 ludzi i po 20,000

koni, czwarty 25,000 ludzi i 15,000 koni, piąty gdzie są Gwardye i rezerwy 35,000 ludzi i 15,000 koni. Woyska te pomnożone w drodze korpusami blokady i wychodzącymi ze szpitalów, najmniej trzecią jeszcze częścią swojej liczby powiększone zostaną.

Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Xiążęta Mikołaj Pawłowicz i Michał Pawłowicz przybyli do Paryża. — Najjaśniejszy Cesarz Alexander i Król Pruski w towarzystwie P. La Harpe, i PP. Humbold i Lasteyrie oglądali zbiór modeli rozmaitych machin do sztuk i rzemiosł potrzebnych. Okazali Oni ukontentowanie swoje P. Molard Dyrektorowi tego wydziału, i raczyli rozważać rozmaite wynalazki dążące do udoskonalenia Mechaniki praktycznej, w przystosowaniu do potrzeb i przyjemności życia.

Dnia 26go Cesarz Franciszek oglądał Salę Ciała Prawodawczego i Jego Bibliotekę. W tej ściągął najbardziej uwagę Monarchy, jeden exemplarz Cicerona, de Officiis, na którego brzegach Oyciec Ludwika XVI. (który umarł Delfinem) myśli swoje i postrzeżenia, czytając tę książkę, zapisał.

Jeszcze dnia 17go Kwietnia Najjaśniejszy Cesarz Alexander (pisze iedna z gazet Francuskich) raczył wyświadczyć dla naszych wojsowników tę szczególną łaskę, iż odwiedził Marszałka Neyą, u którego dla Jego Cesarskiej Mości było przygotowane śniadanie. Wszyscy przytomni temu festynowi, będąc świadkami dobroci i łaskawości tego Wielkiego Monarchy, przejęci byli dla niego czcią i podziwieniem. — Tegoż dnia Najjaśniejszy Cesarz Alexander był w Malmaison. Prześliczne położenie miejsca, obszerne botaniczne ogrody, i pełne uprzejmości przyjęcie Pani tego wesołego zamku, wszystko to przyczyniało się do podwojenia ukontentowania J. C. Mości. — Biskup Troyes, P. Bulogne, który za to, że nigdy nie chciał pochlebiać Bonapartemu, siedział w więzieniu, za rozkazem Cesarza Alexandra wypuszczony na wolność tegoż samego dnia, którego woyska Sprzymierzone weszły do Paryża. — Przy wieździe Hrabiego Arcezyi do Stolicy, iedna matka, łkając od radości, zawołała „Dzięki Bogu, teraz dzieci nasze będą mogły doczekać starości”

Jedna z Gazet Francuskich czyni uwagę, iż w dziejach ludzkich nie masz przykładu, aby kto tak zupełnie był opuszczonym, iak iest teraz Bonaparte. „Nie tylko żaden z jego braci, ale nawet własna Matka nie chciała mu towarzyszyć.” Taż gazeta dodaje, iż gdyby Mocarstwa Sprzymierzone nie były mu użyczyły schronienia, trudno zgadnąć, gdzieby go był mógł znaleźć? Gdzieby znalazł taki zakąt na ziemi, w którymby jego imię i czyny nie były połączone z ięciem i ze łzami nieszczęśliwych. — Kamerdynier Bonapartego Constant, którego przesłane Francuskie gazety oskarżyły, iż wziąwszy podarunek 50,000 franków, opuścił swego Pana w momencie odjazdu, usprawiedliwia się teraz w iednej z gazet Paryskich: „Już kilką dniami przed odjazdem, mówi, zapadłem był na zdrowiu; nie otrzymałem żadnego podarunku — ale rzeczy moje wraz z bagażami odeszły, dla tego iak tylko przyjdę do zdrowia, udać się myślę sam na wyspę Elbę.”

Bonaparte, po noclegu w Zamku Briare, miał drugi nocleg w mieście Nevers. Na każdym noclegu z przyczyny osłabienia swego zdrowia bierze ciepłą kąpiel.

W Z O C H Y.

Gazeta Wiedeńska pod artykułem z Wiednia dnia 8go maja, zawiera następne od armii Włoskiej urzędowe wiadomości:

„Przybyły wczoray goniec od Hr. Bellegarde przywiozł donieszenie, że Hrabia Neyperg z awangardą armii Włoskiej dnia 28go Kwiet: wszedł do Medyolanu. Tegoż dnia oddział Jenerała Mayera osadził miasto i twierdzę Mantuę, z których wyciągnęły woyska Włoskie. Woyska te umieszczone na kwaterach w Bergamo, w Crema i Montechiaro. — Potym na skufek zawartej konwencji z Xięciem Borghese

względem wypróżnienia *Piemontu*, i leżących tam twierdz, Hrabia *Nugent* odebrał rozkaz postąpić ku *Alexandryi*, i tę twierdzę, równie jak *Casale*, w dniu przeznaczonym 8 Maja osadzić. Podobnymże sposobem wojska Austriackie wejdą do *Turynu*, *Fenestrelles*, i innych miejsc na lewym brzegu *Padu*. — W tym celu wszystkie dywizye armii Włoskiej posuwają się nieprzerwanie przez *Medyolan* do *Turynu*, i już dnia 4 Maja kwatera Feldm. *Bellegarde* do *Medyolanu* wyruszyła. Tak więc chociaż Jenerał Francuski *Grenier* oświadczył, jakby miał rozkaz od Tymczasowego Rządu stanąć nad rzekami *Tycynem* i *Skrywią*, i tu zawrzeć rozeym, jednakże Feldm. *Bellegarde* oświadczył, że ma wyraźne zlecenie zająć cały *Piemont*, i że Jenerał *Grenier*, podług warunków konwencji, z korpusem swoim do Francji odejść powinien. Nie można zatem wątpić, że osadzenie całych *Włoch* przez wojska Austriackie, w Imieniu Mocarstw Sprzymierzonych, ani na jeden moment spóźnić się nie może.

Wojska Króla Neapolitańskiego, w skutek postanowienia Monarsze wezwania, udały się już w marsz odwrotny do swoich krajów.

Gazeta Berlińska, pod artykułem z *Włoch* dnia 26go Kwiet. donosi: W *Medyolanie* od dawnego czasu były dwie strony, z których jedna żądała powrotu pod berło Austriackie, druga zaś, złożona z osob Bonapartemu-przychylnych, chciała Wice Króla widzieć przy sterze Rządu. Pierwszą składało całe społeczeństwo ugniecione ciężarem berła Bonapartego; w drugiej znajdowali się ci, którzy w nowym rzeczy porządku do znaczenia i bogactw przyszli. — Dnia 17go Kwietnia na zgromadzeniu Senatu niektórzy Członkowie wnieśli, aby Xiążę *Eugeniusz* mógł być ogłoszony Królem Włoskim. Zaledwie ta nowina rozeszła się w publiczności, kiedy natychmiast opinia powszechna wyrażnie się przeciwko niej oświadczyła, i Senatorowie przychylni projektowi od ludu prześladowani byli. Senat naówczas, chcąc nadać większą wagę swoim krokom, wysłał deputacyą do głównej kwatery Monarchow Sprzymierzonych. Postępek ten pociągnął za sobą zupełne wzburzenie i powstanie. Dnia 20go lud skupiony zgromadził się przed pałacem Senatu, wołając, iż nie chce Wice Króla, że odwołanie deputacyą przez Senat wysłaną, i że Senat, po zrzeczeniu się Bonapartego, nie miał odtąd żadnej władzy prawnej. Wśród takiego rozruchu Senat się rozszedł, a rozruchane społeczeństwo wpadłszy do mieszkania Ministra Skarbu *Prino*, który był celem szczególnej jego nienawiści, zrabowało mu dom, i jego nawet osobę wściekłości swojej uczyniło ofiarą. Nazajutrz rozruch groźniejszym jeszcze być się zdawał; gmin zamyślał o złupieniu kas i domów publicznych, kiedy nakoniec udało się Jenerałowi *Pino*, z pomocą gwardyi narodowej, położyć tamę rozruchanej swawoli. Senat złożył swoje urządowanie, a Kollegium Obiercze mianowało Rząd tymczasowy, który zaczął od zniżenia do połowy ceny soli, tabaki i innych potrzeb, tudzież od zdięcia z miejsc publicznych herbow Bonapartego.

Kollegium Obiercze postanowiło potem, co następuje: Wszystkie Władze cywilne i wojskowe są uwolnione od przysięgi Napoleonowi, ponieważ ten wyrzekł się tronu; i powinny wykonać nową przysięgę. — Senat jest rozwiązany. — Deputacya od Senatu do głównej kwatery Monarchow Sprzymierzonych wysłana uznaje się za nieważną i żadną; na jej miejsce Rząd tymczasowy na wniesienie Kollegium Obierczego wyznaczył Deputacyą z ośmiu znakomitych Obywateli złożoną, to jest: z PP. *Fe*, *Confalonieri*, *Ciani*, *Litta*, *Trivulzio*, *Ballabio*, *Sommi* i *Somaglia*, którzy udadzą się do Mocarstw Sprzymierzonych z prośbą: 1) Aby *Włochy* pod jakimkolwiek nazwaniem mogły być narodem oddzielnym i niepodległym. 2) Aby temu krajowi dane było takie nazwanie i takie granice, jakie się do nowego stanu Europy stosować będą. 3) Aby raczyły zezwolić dla niego na Konstytucyą, stosowną do ducha czasu, w którejby trzy osobne władze Prawodawcza, Wykonawcza i Sądowa były przyzwoicie rozdzielone. 4) Aby

wygotowanie projektu do nowej Konstytucyi zostawić Kollegium Obierczemu 5) Aby do steru Rządu Monarchicznego i Dziedzicznego mógł być powołany jaki Xiążę, któryby przez swój rod i osobiste przymioty obiecywał uleczenie tych ran, jakie od lat 18tych oyczyna poniosła. — W tym stanie były rzeczy, gdy Austriacki Feldm. Leyt. *Margrabia Sommariva* przybywszy do *Medyolanu* oświadczył, iż zaymuje wojskami Austriackimi Królestwo Włoskie w imieniu Mocarstw Sprzymierzonych, że potwierdza Kommissaryą tymczasowego Rządu i ustanowionych od niego publicznych Urzędników, że nakoniec spodziewa się, iż lud spokojnie oczekiwać będzie na wyrok Mocarstw Sprzymierzonych, który zapewne z jego korzyścią i dobrem nastąpi. — Od tego czasu Kollegium Obiercze postanowiło jeszcze: 1) Religia Rzymsko-Katolicka jest Religią Stanu. 2) Odwołują się na zawsze wyroki Berliński i Medyolański. 3) Wszyscy popisowi w służbie wojennej za granicą będący odwołują się do swoich domów; dezertrowie i zbiegli rekruci otrzymują przebaczenie. 4) Wszyscy aresztowani za mniemanie polityczne odzyskują wolność (prócz tych jednakże, którzyby w dzisiejszych okolicznościach spokojności publicznej niebezpiecznymi być mogli). 5) Kollegium Obiercze, przez osoby mające się mianować z Departamentow, dopełnione będzie; i sessye swoje za trwale ogłasza. — Wszyscy mieszkańcy przypięli narodową kokardę z białego i czerwonego koloru złożoną.

Gazeta uprzywilejowana Wiedeńska donosi, że w *Munichu* przygotowują pałac dla przyjęcia Wice Królowey i Wice Króla.

W czasie pobytu Ojca świętego w *Imola*, więcej 25,000 osób z różnych stron Włoskiej ziemi przybyło tam dla otrzymania jego błogosławieństwa; między temi znajdowali się Xiążęta *Barberini*, *Ruspoli*, *Giustiniani*, *Altieri*, *Grado*, *Altens*, i wielka liczba Biskupow. Dnia 16go Ojciec Święty odjechał do *Forli*.

Do Wenecyi dnia 20go przybyli Pełnomocnicy Mocarstw Sprzymierzonych. W nocy pierwszy zdięto w cichości statnę Bonapartego dla uniknienia, aby lud w tumultach nie zgruchotał. Okręty Angielskie znajdowały się w porcie, a wojska Austriackie miały wkroczyć d. 21go do miasta. Lud cały okazywał największą radość.

S Z W A Y C A R Y A.

z *Lausanny* 26go Kwiet. Pozawczoraj *Józef Bonaparte* w towarzystwie jednego Hiszpańskiego Jenerała i dwóch służących przybył do tego miasta, i stanął w domu gościnnym pod znakiem lwa złotego. Oddawszy wizytę Hrabieństwu *St. Leu*, (byłemu Królowi *Hollandyi*) odjechał wczoraj do *Vevey*. — Dowiadujemy się, że w dniu dzisiejszym, w dwóch sześciokonnym powozach przybył do *Neufchatel* Hieronim Bonaparte, i z kilką osobami swojej świty używszy żeglugi na tamtejszym jeziorze, pojechał do *Arberg*. Mówią, że *Józef Bonaparte* ma nająć dom wiejski w okolicach miasteczka *Rolle*. (z *Gaz. Berl.*)

H O L L A N D Y A.

z *Amssterdamu* 25go Kwiet. Doniesiono tu urzędowie, że nie tylko na murach twierdzy *Berg-opzoom*, ale nawet w *Helder* i na *Hollenderskiej* flocie, tudzież na wyspie *Valchern* powiewa od wczoraj biała flaga. Ponieważ *Admirał Verhuel* nie kazał zaraz wywieszać chorągwi pomarańczowego koloru, wnoszą stąd, iż chce aby dopiero Kommissarze Francuscy Flotę i kraj ten oddali w posiadanie prawemu Władcy i Oyczyźnie. Kommandant twierdzy *Grave* jeszcze się dotąd nie oświadczył. (z *Gaz. Berl.*)

N I E M C Y.

z *Moguncyi* dnia 4go Maja. Dziś zrana załoga Francuska wyszła nakoniec z tej twierdzy, a wojska Sprzymierzone pod wodzą Xięcia *Koburgskiego*, wśród nadzwyczajnej radości ludu, do miasta i do twierdzy wkroczyły. — Dnia 29go Kwiet. twierdza *Juliak*, a d. 30go *Landau* otworzyły swoje bramy. Aż do zupełnego wymaszerowania wojsk Francuskich z twierdz rzeczonych, służba i straż będzie w nich odbywana wspólnie przez wojska Sprzymierzone i Francuskie.

z Eppendorfu z pod Hamburga 6go Maja. Jenerał Suchet, w towarzystwie jednego Jenerała Sprzymierzonech, przybył wczoray z Paryża z rozkazem do Marszałka Davoust, aby natychmiast Hamburg poddał wojskom oblegającym. Wojsko Francuskie w hufcach od 300 ludzi pod eskortą wychodzić będzie, a do dnia 30go t. m. wszyscy Francuzi Hamburg opuścić powinni. (z Gaz. Berl.)

NORWEGIA.

Gazeta Berlińska pod artykułem z Lubeki 27go Kwiet. donosi: „Wiadomo nam ze źródła godnego wiary, że Xiążę Krystyan Królewicz Duński postanowił nakoniec złożyć rząd Norwegii i powrócić do Kopenhagi. W Norwegii uformowała się mocna strona, która żąda zjednoczenia ze Szwecją, pod pewną gwarancją przywilejów Normandskiego ludu, i która widzi zupełne niepodobieństwo, aby kraj tak ubogi i i tak niełudny, mógł wytrzymać wojnę, i formować naród osobny i niezawisły. Tak więc mamy nadzieję, że w całej nakoniec Europie pokoy ugruntowany zostanie.

Gazeta Dworska Kopenhaska pod d. 23 Kwietnia zawiera otwarty list Królewski d. 18 t. m. którym postępowanie Xięcia Krystyana w Norwegii jest wyrażnie zganione i dany rozkaz wszystkim Urzędnikom, z Danii rodem, aby w przeciągu 4 tygodni opuścili Norwecją, pod karą utracenia wszystkich swoich praw i przywilejów, do oyczyzny powrócili. Tymczasem Król dał Pełnomocnictwo Kontr Admirałowi Bille i Półkownikowi Lonbury, aby ci, udawszy się do Norwegii przyspieszyli oddanie tego kraju, według traktatu, Szwecyi. — Królewicz Krystyan d. 10go Kwiet. otworzył był zgromadzenie Stanów Norweskich. To składało się ze 154 członków, między którymi znajdowało się 80 Duńskich Officerów. — Król Szwedzki nakazał ścisłą blokadę wszystkich portów Norweskich, i zatrzymanie wszystkich okrętów niosących żywność do tego kraju.

WIADOMOSCI ROZMAITE

— Twierdza Deventer, Stołeczna Prowincyi Ober Yssel dnia 25go Kwietnia przez Jenerała Francuskiego Schinner Hollendrom poddana została.

— Właściciel Zamku Lamotte, nie daleko Orleanu, u którego mówiono, że Józef Bonaparte przebywał, zaprzecza tej nowinie, twierdząc, że nie Józef ale Hieronim Bonaparte, którego on nieznał, noc jedną u niego przepędził: ponieważ nigdzie w wiosce nie mogąc dostać kwatery, pod imieniem Hrabiego Hartz, prosił go o nocleg.

— Xiężna Angouleme, Córka Ludwika XVI, nie posiadała dotąd, iak tylko kapitał 1,400,000 liwrów, które iey nieszczśliwa Matka, przed swoim tragicznym skończeniem, przez Hrabiego Mercy na banku Wiedeńskim złożyła.

— Francya w d. 1 Stycz. 1792 nie miała jeszcze była żadney rewolucyney wojny, i granice iey były takie, iakie Ludwik XIV. po traktatach Utrechskim i Rasztadzkim w roku 1713 i 1714 zawartych, zostawił. Od strony Niemiec Alsacya, Lotaryngia, Szampania, Pikardia, Artezja, i część Flandryi Francuskiey, były iey granicznemi Prowincyami. Twierdza Luxemburg należała do Austrii, równie iak całe Prowincye Belgickie.

— P. Kotzebue od kilku miesięcy trudni się wydawaniem Gazety Polityczney w Królewcu.

— Znaniomy Pisarz Francuski, P. Mercier umarł w Kwietniu w Paryżu. Doszedł on był wielkiey starości, i zwykł był mawiać, że tylko ciekawość jeszcze przedłużała jego życie. Szczególnym trafem nie umarł, w samey rzeczy, aż po rozwiązaniu wielkiego Dramatu.

Niektóre wiadomości o Ludwiku XVIII.

Ludwik XVIII przemieszkował od niejakiego czasu w zamku Hartwel, w Hrabstwie Buckinghamskim. Zdrowie J. K. Mości utrzymywało się w dobrym stanie. Rysy jego nieco się tylko zmieniły: widać w nich ową uprzejmość, która cechowała dobroć i łaskawość brata jego, Ludwika XVI. Ludwik XVIII. chodził i ięździł konno często na przechadzkę. Sko-

ro przez iaką wieś lub miasto przechodził, lub przejeżdżał, dzwoniono we wszystkie dzwony; zbiegali się mieszkańcy, i okazywali mu miłość i poszanowanie. Właściciel pięknego mieszkania Hartwel ustąpił ie Królowi, który obeznawszy się wkrótce z mieszkańcami, spieszył biednym na pomoc, czynił ulgę we wszelkich podatkach, wyszukiwał prawdziwey niedzy pod słomianym dachem, i lży iey osnszał; słowem żył iak Oyciec z dziećmi swemi.

W tey odludności żyli z nim: Monsieur, Hrabia Artezji, i synowie iego Xiążę Angouleme z małżonką, i Xiążę Berry. Wszyscy nieśli pomoc jeńcom Francuskim; szczególniey Xiężna Angouleme wszystko oddawała dla nich, co tylko posiadała. Król wolne chwile poświęcał literaturze; ona iego pracą i iego była zabawą. Obszerne iego wiadomości, miłość sztuk wyzwolonych, byłyby raczey stosowną pochwałą prywatnego człowieka, aniżeli Króla, gdyby ie nie łączył z zaletami prawdziwego Monarchy. Otoczony zewsząd szpiegami Bonapartego, samemu tylko sobie mógł zaufać, sam otwierał i odpowiadał na wszelkie pisma urzędowe, sam przyjmował i odprawiał Posłów cudzoziemskich dworów; słowem sam załatwiał wszelkie sprawy swojej polityki i swej Administracyi. Przyzwyczajony do tego, w obecnych drażliwych czasach, sam będzie kierował stérem Rządu: będzie Oycem swoich poddanych i Rządcą Monarchii. Władca ten, którego Król Królów w pośród zawichrzeń Europy, własnymi dolegliwościami przysposobił, umocnił i doświadczył, połączy dobroć z siłą, uszczęśliwi Francją przez pokoy, a przez mądre i dzielne zarządzanie, uwolni ją od iey własnych błędów, a stąd od nowych zaburzeń i wyboczeń.

Kiedy Karol IV Król Hiszpański, ozdobił Bonapartego orderem złotego runa, Ludwik XVIII odesłał mu na powrót order sobie ndzielony, z następującem pismem:

„Królu! Mci Panie i ukochany Kuzynie! Niechętnie zwracam ci ozdoby orderu złotego runa, które otrzymałem był z rąk, chwalebney pamięci, Ojca twoiego. Nic nie może być spólnego między mną a owym wielkim Przestępcą, którego wynudzana śmiałość i szczęście wyniosły na tron, a który on miał dosyć barbarzyństwa skazić czystą krwią Burbona, Xięcia d'Enghien. Religia skłonić mię może, abym przebaczył morderstwo; lecz tyran mego ludu, musi być na zawsze moim nieprzyjacielem. W obecnym wieku chwalebniey jest utracić koronę, niż ją nosić. Może niedościgła w wyrokach swoich Opatrzność, skazała mię na zakończenie dni moich na wygnaniu, lecz ani potomność, ani moi współcześni, nie będą mogli powiedzieć o mnie: abym w nieszczęściu moim aż do ostatniego tchu życia, miał się okazać niegodnym, zasiąść tron przodków moich.

(Podpisano)

Ludwik.

Xiężna Angouleme przez swą łagodność i uprzejmość zyskuje wszystkich serca, czego dał nowy dowód w Bordeaux. W czasie bitwy, która zaszła nie dawno między wojskiem Lorda Wellingtona, i Marszałka Soult, Xiążę ten widząc, iż żołnierza Francuskiego blisko niego już, już rozsiekać miano, własną zastawił go piersią, i w tey samey chwili odebrał raz od kuli karabinowej w ramie. Blizna ta będzie na zawsze chlubnym dowodem dla Xięcia jego miłości ludzi i oyczyzny.

Xiążę Berry jest prawdziwym rycerzem: zarówno uwielbiają w nim zapaloną odwagę, sprawiedliwość, i grzeczność sławnych naszych bohaterów; przyjął on ich dewizę: za Boga, sławę i damy! Do piętna cnót jego wyborne łączy się serce. Służąc w wojsku Kondenszowskim czuwał nad ścisłem dochowywaniem karności i służby. Jednego razu za zbyt surowo zgromiwszy w zapale, uchybienia jednego oficera, przyszedłszy do krwi zimney rzekł do niego: Mości Panie, nie było moim zamiarem obrazić człowieka honoru, tu nie jestem Xięciem; jestem tylko, jak WPan, szlachcic Francuski: jeżeli żadasz satysfakcyi, jestem gotow dać mu wszelaką, jakiey wyciągać będziesz.

OGŁOSZENIA RZADOWE.

3 Wileński Gubernski Rząd czyni wiadomo, że w Wileńskiej Izbie Skarbowej odbywać się będą targi na oddanie w arendę z 1815go po 1819ty rok, Wileńskiej Gubernii, w Miastach, Wilnie i Kownie Sossowy i Konsumpcyjne, a w Wilkomierzu Sossowy pobor. — A zatem życzący sobie wziąć w arendę takowe pobory stawiać się zechcą na targi do Wileńskiej Izby Skarbowej na termin: pierwszy 10go, 2gi 17go, a trzeci i ostatni dnia 22go Septembra teraźniejszego 1814 roku Dnia 25go Aprila 1814. Sowiennik Machwitz.

3 Litewsko-Grodzińska Izba Skarbowa czyni wiadomo, iż oddawać się będą z publicznego targu w czteroletnią arendę dzierżawę od 1go January następnego 1815go roku pobory Sossowy i Konsumpcyjne w Miastach Grodzińskiej Gubernii, w Grodnie, w Brześciu, Nowogrodku, Prużanach, Kobryniu — Zyczący sobie wziąć one w dzierżawę zechcą się stawiać do Grodzińskiej Izby Skarbowej dla targów, na termin: pierwszy 28go Maja, drugi 30go Junii, a trzeci i ostatni 4go Augusta, teraźniejszego 1814go roku: z dostatecznymi i prawnymi za sobą porękami — gdzie im obawione będą tak kondycje, jako też i Instruktarz, podług którego pobierają się wspomniane pobory.

Wice Gubernator, Konsyliarz Stanu i Kawaler.
Michał Andrzejkowicz.

2 Kommissya za Naywyższym Ukazem dla przedaży Dóbr Skarbowych w Gubernii Wileńskiej ustanowiona ogłasza, że ponieważ majątki Jenerała B. P. W. Grafa Xawerego Niesiołowskiego, dotąd z powodu oddalenia się Jego za granicę konfiskacie ulegające, Imiennym Naywyższym Ukazem pod dniem 5im ominionego miesiąca Marca nastalym, są wyjęte z pod konfiskaty; przeto wszyscy którzy w pretensjach do wspomnionego Grafa Niesiołowskiego stosujących się złożyli w Kommissyi Dokumenta realności należności swojej probujące, raczą dla odebrania onych iawić się do Kancellaryi Kommissyi, sami osobiście lub przez umocowanych do tego prawnie Plenipotentów.

Sekretarz Antoni Wiskowski.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

No 150.

3 Roku 1814 miesiąca Aprila 29 dnia. Powiatowy Sąd Ziemski Wileński w Cywilnym porządku z Regestrow Summarynych za Aktoratami rozpoznawał spory między WW. JPP. Maryanną Matką, Walentym Synem Moniuszkami, oraz Stanisławem i Bogumiłą z Moniuszkow Trzemeskimi Regent: Granicznymi Pttu Trockiego, a W. JX. Taulerem Wołczackim Kanonikiem Inflant: i W. JP. Hipolitem Wołkiem Sędzią Granicznym Pttu Nowogr: między innemi okolicznościami w pryncypalnym obiekcie o byłość Testamentu zeszłego JW. JX. Walentego Wołczackiego Biskupa Tomaszeń: Kanonika Katedralnego Wileń: i Orderu S. Stanisława Kawalera zachodzące, in tractu której Sprawy W. JP. Symplicyan Popławski był Prezydent Ziemski Pttu Lidzkiego od WW. Moniuszkow i Trzemeskich przez Pozew będąc pociągniętym, złożył Testament w dacie Roku 1809 Aprila 7 dnia w Wilnie Dattowany z podpisem JW. JX. Biskupa Wołczackiego i z pieczętarstwem WW. JPP. Michała Zyniewa Prezydenta Ziem: Wołkow: Stanisława Hromyki Sędziego i Wiktorego Bogusławskiego Podkomorzego Pttu Kobryń: będący, i przy onym dziesięć sztuk Annexow ku probacyi nieważności czyli adoptacyi pomienionego Testamentu, zatym rozprawiające się strony, jako to: WW. JPP. Moniuszkowie i Trzemescy, oraz W. JX. Kanonik Wołczacki i W. Sędzia Wołk zrzekli się skutków takowego Testamentu i W. Prezydenta Popławskiego od asystencyi między niemi prowadzonego Cywilnym porządkiem procederu uwolnili, a W. JX. Taulery Wołczacki Kanonik lokacyi Testamentu i Annexow żądał, przeto Sąd Ziemski Wileński lokacyą w Kancellaryi wszystkich papierow przez W. Popławskiego złożonych uznawszy, osobną w tym obiekcie Rezolucyą postanowił zadeklować; na skutek czego poniższy ogłasza wyrok — Ponieważ wyżej datą wymieniony Testament dla różnych osob wielora-

kie zajmując Donacye, a mianowicie dzieciom JPana Michała Wołczackiego Skarbnikowicza, Jakubowi i żonie jego Hofmanom, JP. Andrzejowi Łukaszewiczowi, W. JP. Adamowi Sołtanowi Marszałkowiczowi, WW. Hipolitowi i Wiktorowi Wołkom, W. JP. Antoniemu Popławskiemu, W. JP. Symplicyanowi Popławskiemu, dzieciom W. JP. Antoniego Wołczackiego, JPP. Walentemu i Karolowi Moniuszkom, JPannie Bogumile Moniuszkownie, JP. Marcyannie Moniuszkowej, JPP. Janowi, Wincentemu i Mikołajowi Wołczackim, JPP. Tadeuszowi i Michałowi Popławskim, JPP. Janowi i Petroneli z Wołczackich Karpowiczom, JPP. Fabianowi i Rozalii z Wołczackich Szukiewiczom, WW. JPP. Zienkowiczom z Wołczackiej rodzący się, W. JP. Cypryanowi Wołkowi z Wołczackiej rodzącemu się i Siostrom onego, XX. Dominikanom Wileń: S. Ducha, XX. Bernardynom Wileń: XX. Karmelitom Ostrobramskim i WW. SS. Wileńskim, JXX. Franciszkanom Wileń: JX. Koniuszewskiemu, oraz sługom P. Zukowi byłemu Ekonomowi i P. Ostrowskiemu, tudzież poddanym Suderwianskim Krzysztofowi Szwedowi, Stanisławowi Kuchmistrzowi, Lokałowi Kazimierzowi Jurcewiczowi, Kuczerowi Stanisławowi, Furmanowi Baranowi, a zatym bez ogólnego zebrania się Donataryuszow o nieważności Testamentu przez kilka tylko osób zapowiadanej definiować nie wypada, oznaczenia zaś różnym Donataryuszom summ i aktorstwo Dóbr pryncypalnie obciążać może majątność Suderwę w Powiecie Wileń: sytuowaną przez W. JX. Kanonika Wołczackiego ad praesens posiadającą się — Zatym Sąd Ziemski Wileński wszystkich przez Testament zajętych Donataryuszow adcytować do Sądu swojego W. JX. Tauleremu Wołczackiemu Kanonikowi Inflant: do jednoczasowej i nayrychlejszej z Reiestrow Takto- wych rozprawy poleca, i jeśli by wszystkich Donataryuszow formalnemi pozwami adcytować nie mógł, Edyktalne trzykrotne wydać dozwala, dla uwiadomienia zaś wszystkich interessujących, takową Rezolucyą z upewnieniem, iż w każdym czasie wolne jest w Kancellaryi przejrzenie Testamentu i Annexow, do Gazet Kuryera Lit: niezwłocznie podać postanawia.

Tomasz Wiletyko Prezydent.

Kanutt Romanowicz Sędzia,

Józef Xiąże Giedroyc Sędzia.

Mateusz Czyż Sędzia.

1 Sąd Taxatorski Exdywizorski Dekretem Sądu GH: Wileń. 2go Departamentu pod dniem 23 Marca 1812 roku zapadłym, do uczynienia wszystkim Wierzycielom, zeszłego Jenerała b. woysk Pol. i kawalera Janusza Oyca, a Kapitana tychże woysk Stanisława syna Hrabów Tyszkiewiczow, z pozostałego tak ruchomego, jako i nieruchomego majątku, sposobem taxy wieczystey satysfakcyi wyznaczoney, za obwieszczeniem do majątności Srzednika w Powiecie Rosieńskim leżącej zjechałszy dnia 22 Aprila roku teraźniejszego 1814, w uprzątnieniu szczegółow stopniowi Akcessoryjnemu przynależnych, komportacyą na wszystkich Kredytorach, Pretensorach i Debitorach, oraz W. Eufrozynie z Hrabów Tyszkiewiczow, Hrabini Tyszkiewiczowej Jenerałowej i Sukcessorach zeszłego Janusza Hrab Tyszkiewicza na dzień 1szy Junii roku teraźniejszego 1814 do majątności Srzednika do Kancellaryi Sądu swojego uznał, Akta Inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi z Possesorami majątkow, oraz wymiar naznaczył — a Ichmość Panow Komornikow do zjechańia się na ten termin 1. Junii do majątności Srzednika, dla odebrania Dekretem przepisanej Instrukcyi, i do rozpoczęcia natychmiast po wziętej Instrukcyi, oznaczoney sobie czynności, pod utratą dalszym przybyłym Komornikom zobowiązał; Adcytacyą wszystkich do odkrycia sta-

tus activi & passivi massy funduszu uznał, i do tego celu osiadłych i nieosiadłych, a wiadomych z miejsc mieszkania porządkiem praw Lit., niewiadomych zaś przez Edyktalne Cytacye, wzywać do rozprawy nakazał — Termin zjazdu swojego na dzień 2 xbra roku terażniejszego 1814 do majątku Śrzednika naznaczył, i żeby na ten termin wszyscy Wierzyciele pod upadkiem swoich pretensyi, a dłużnicy pod obawą odpowiedzi, ze wszelkiego ich majątku i przeznaczenia z nich pod ich nawet niestanność skutecznej dla tychże Wierzycieli zeszłego Janusza Oyca i Stanisława Syna Hrabów Tyszkiewiczów satysfakcyi, przed tymże Sądem sami przez siebie lub też przez prawnie umocowanych Plenipotentów stawili się, przez trzykrotne ogłoszenie w Gazetach Kuryera Litewskiego wszystkich, którymby tego wiedzieć było potrzeba, zawiadomić postanowił — Dnia 5 Maja 1814 R.

Wawrzyniec z Klimonta Klimowicz Grodzki Wilekomir: Prezydent Exdywizor.

Adam Kozakowski Prezydent Grodzki Kowieński Exdywizor.

Felicyan Godow Ziemiński Telszewski Pisarz.

Michał Rodziejewicz M. W. S. Z. P. Wileyskiego Exdywizor.

Ignacy Chomski Pisarz Ziemiński Pttu Wileyskiego Exdywizor.

Zgodność z Protokołem Sądowym zaświadczam — Regent Sądu Exdywizor: Józef Witkowski.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski do rozdziału majątku W. Józefa Wygonowskiego Brzeskiego Wywodowego Deputata, dla zaapkojenia jego Wierzycieli i Pretensorów, Dekretem Sądu Głównego 2go Departamentu Litt. Grodzien. Gubernii w roku ter. 1814 dnia 7go Marea wyznaczony, w majątności tegoż Baranki w Brzeskim Powiecie dnia 1go ter. Maja Akt Exdywizyi rozpoczynawszy, Dekretem dnia 2go tegoż miesiąca zapadłym, też Baranki, a w Kobryńskim Powiecie Janopol z attynencyą w Krupczycach i Niełojewicz z pod byłych Possessyów pod wiedzę Sądu wzięwszy, Inwentaryą, i Administracyą urządził. — Schedę Tomaszki w tymże Powiecie do końca rozpoczętego między Bracią Debitora przez uprzedni Kompromiss działu, na rzecz massy Kredalnej ulepszył — Wymiar Geometryczny za dobrowolną stron z Komornikiem ugodą temuż poruczył — Komportacyą na stawiających i niestawiających stronach na dzień pierwszy Julii t. r. przy Aktach Ziemińskich Brzeskich na 40-tygodniową persystencyą pod winami przeznacząc, Kredytorom za Obligami, w Possesjach nie byłym, w tym czasie niekomportującym, spełnić oną w dniu 3m po Reassumpcyi powtórnego zjazdu w Kanceli Sądu Exdywizorskiego pozwolił — Akta z byłymi Possesorami od dnia 8go Augusta zacząć w Janopolu, i kolejno w dalszych choćby pod niestanność strony, a przedaz ruchomości i żywiołów z publicznego targu w Barankach w dniu 3m po otwarciu przyszłego zjazdu oznaczył, i dal ze przez szczególny kwesty i prawidła Remissy załatwił, a Sądownictwo do dnia 17go Augusta t. r. lub w razie uchybienia za 40-tygodniowym Obwieszczeniem do Baranków przeznaczając, przez Gazetę Kuryera Litewskiego Publiczność zawiadomić postanowił — W skutek czego o powyższym, i o zadeklarowanej Dekretem Sądu Głównego dla nieprzychodzących stron Ammissyi rzeczy, niniejsze po ogłoszeniu w dniu dzisiejszym wyroku, przesyła do Redakcyi dla trzykrotnego w Gazecie wydrukowania, Ogłoszenie — Działo się w Barankach roku 1814. miesiąca Maja 4go dnia.

Stanisław Matuszewicz Prezes Graniczny Powiatu Brzeskiego i Exdywizor.

Kasper Rószczy Pisarz b. Z. P. K. i Exdywizor.

Kazimierz Józef Stępkowski Pisarz b. Ziemi. Pttu Prużan. i Exdywizor.

Józef Łąbowski Granicz. Prużan. i Exdywizyi Regent.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Remissyjnym drugiego Departamentu Sądu Głównego Gubernii Litewsko-Grodzińskiej w roku terażniejszym dnia 3go Marca nastalym do majątności Przedzielska w Powiecie Prużanckim położonej Dziedzictwa zeszłego Felixa Chrzanowskiego byłego Marszałka Prużanckiego przeznaczony, i w terminie dnia 20go Aprila kompletem zebrany — Administracyą majątnościów Przedzielska i Wielkiej, oraz pomiar tychże, komportacyą po Successorach zeszłego Chrzanowskiego Dokumentów wszelkich fundusze Wierzycielom, a wzajemną po Kredytorach i Pretensorach należność tychże wyjaśniających, do Kancelaryi Ziemińskiej Prużanckiej w dniu 1m Junii z terminem czteroniedzielnej komunikacyi — Akta Inkwizycyi, kalkulacyi i Weryfikacyi z Tradycyjnych Possesorów i byłych Administratorów przeznaczył — Termin zaś powtórnego zjazdu swego w dniu 10 Julii bieżącego roku zakreślając, awizuje wszystkich Kredytorów i Pretensorów do majątku zeszłego Felixa Chrzanowskiego byłego Marszałka Prużanckiego pretensye mieć mogących, ażeby pod upadkiem swych należności z dowodami w tym terminie jawni się sami lub przez Plenipotentów do Przedzielska, i że w dniu 15 Julii tego roku Licytacyą Mobiliiów, Srebra, Cyny, Miedzi, Szkła, Fajansu, rozmaitych naczyń, Zegarów, Garderoby, Bielizny, Pojazdów, Koni, Bydła, wszelkich żywiołów odbywać się będzie zawiadania, i dla wiadomości do Gazet krajowych to Ogłoszenie podać postanawia — Datt w Przedzielsku dnia 23go Aprila 1814 roku

Jan Dąbrowski P. Z. P. Kobryń. i Exdywizor.

Józef Sierżputowski Exdywizor.

Michał Marchelewicz Pisarz Ziemiński Kobryński i Exdywizor.

Faustyn Witwicki Regent b. Ziemiński Pttu Kobr. i Exdywizor.

OSWIADCZENIE.

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładnego całą Rosyą.

Excerpt Oświadczenia w Protokole Manifestowym Sądu Głównego Departamentu drugiego Gubernii Litewsko-Grodzińskiej w dacie niżej piszący się zapisanego, pod pieczęcią Urzędową tegoż Sądu stronie potrzebującej R. 1814 Aprila 24 dnia wydany.

R. 1814 miesiąca Apr: 20 dnia. Niżej podpisany czynię oświadczenie w rzeczy następnym opisaniem objaśnionej. Stefan i Elżbieta z Gaseckich Szwykowscy Skarbnikowie Troccy w ciągu życia swojego wspólnie zebrany majątek ziemny i ruchomy w roku 1766 Apr: 6 dnia przez Dokument między sobą zawarty, tegoż roku i miesiąca 8go dnia w Ziemstwie Wilekomirskim przyznany, a w R. 1798 7bra 25 dnia do akt Trybunału Littgo przeniesiony postanowili, (w przypadku nie zrobienia późniejszych dyspozycyi) w sukcesyi zostawić w równy dział obu familiom, to jest Szwykowski i Gaseckim. Stało się, iż zeszła Elżbieta z Gaseckich Szwykowska przeżywszy męża swojego bez dyspozycyi dni życia swojego dokończyła w R. 1811. Skutkiem ztym Dokumentu powyższy wyrażonego obie familie do Dóbr Czabiszek w Powiecie Wileńskim i teży Gubernii położonych zjechawszy się, robiły różne umiarkowania, administracyą majątków stanowili, a nakoniec w R. 1813 w Maju w tychże Dobrach zebrawszy się, dział tymczasowy uczynili. Oświadczaici się mając w małżeństwie Dominikę z Michała Gaseckiego Sędzię Grodzkiego Wilekomirskiego brata zeszłego Szwykowskiego rodzącą się, nie rozumiał aby bracia rodzeni zeszłej zony Stanisław i Szymon Gasecy w dział sukcesyi wchodzący zapomnieć mogli o synie Julianie Cholewińskim z siostry urodzonym, i spodziewał się, że zgłosić się nie zapomną o wydanie plenipotencyi, aby dział mogli czynić w schedzie po Michała Gaseckim Sędziu Grodzkim Wilekomirskim wspólnie z rodzeństwem dalszym w osobach trzech: lecz kiedy z ustronia wystarała kopia działu tymczasowego w R. 1813 w Maju w Czabiszkach między familiami Szwykowskich i Gaseckich postanowionego, ręk oświadczaici się doszła przekonywała, że wszystkie czynności między familiami były bez wzmienienia sukcesyi z głowy Dominiki z Gaseckich Cholewińskiej na Juliana syna spadłej, a WW Stanisław i Szymon Gasecy schedy na siebie przyymując jakby nienależnym do nich Juliana Cholewińskiego z siostry Dominiki rodzącego się w Dokumentie wyrazić czy zapomnieli, czyli nie chcieli wspomnieć, z obowiązku ztym opieki nad małoletnim synem swym Julianem znajduje się w konieczności wszystkie dotąd układy między familiami WW Szwykowskich i Gaseckich czynione na krzywdę małoletniego Juliana Cholewińskiego bez wiedzy jego Oyca przez niniejsze Oświadczenie co do schedy na jego spaść mogący z ogólnego majątku za nieważne ogłosić, i takowe Oświadczenie mieszkać w Gubernii Grodzińskiej w aktach Sądu Głównego 2go Departamentu mieszcząc, do wiadomości publicznej podać. Pisan jako wyżej. U tego Oświadczenia podpis następujący: Marcin Cholewiński. (L. S.) Zgodno z Protokołem manifestowym świadcze, Józef Rakowski Regent.

3 Zeszły roku 1814 Aprila 8go dnia do wieczności W. JX. Andrzej Szpyrkowicz Kanonik Zmudzki, Professor Emeryt, czyniąc ostateczną dyspozycyą wyraził: iż ieśliby kto z krewnych onego miał dochodzić po nim Sukcesyi, pokazał dla nich nie które sumki pieniężne i procenta zaległe od summy funduszowej. Niżej podpisany Exekutor Testamentu zmarłego Kanonika, podając tę wiadomość do Kuryera Litewskiego na trzy krotne wydrukowanie, żąda, aby przez nią wszyscy prawni zmarłego Sukcesorowie, opatrzeni dowodami, iakich rzecz wymaga, przybywali do Worn w Powiecie Telszewskim leżącego miasta.

X. Bonawentura Goylewicz Kustosz

Pralat Katedralny Zmudzki.

3 W roku terażniejszym pierwszych dni Marca Starozakonny Enoch Berkowicz Palastyn wyieżdżał w te miejsca, gdzie Star. Symsona Abramowicza Kupca i Obywatela Wileńskiego mieszkają Debitorowie, i oświadczył się, że ma zniomość z niemi — Czém powodowany Symson Abramowicz dał mu Obligi — Jeden od Chor: Rudominów z terminem opłaty dnia 17 Junii, 1811 na czer: złt: 290 i osobno dwie karty i list, a jedna z tych karta na rubli 96, druga na złt. 56, a list na złt. 125; — Drugi Oblig od Szemiota na czer. złt. 60 — Karta od Bystrama na złt. 824 Karta Janczewskiego na złt. 463 gr. 10 — Karta Białozora Marszałka na Rubli 110 i dopisek na rubli 15, Karta Brunetta na rubli 60, i nadpłaty rubli 21, które to Obligi i karty Palastyn wzięwszy do siebie i zadeklarowawszy wydać rewers, tego nie uskutecznił i z miasta wydalil się — Teraz zaś powróciwszy, gdy ani rewersu, ani obligow nie oddał — Symson zrobił wniesienie w Grodzie Wileńskim, zyskał registr taktowy, i wolne udanie się do Policyi o zatrzymanie osoby — Aby ztém, nim ostateczna nastąpi rozprawa, nikt z Palastynem o wyżey wyrażone Obligi żadnych nie robił układów, niniejszém zawiadamia.

Symson Abrahamowicz.